

ATT GÅ UTANFÖR LÄGRET

Låt oss förbli stående bara ett ögonblick!

Käre Gud, vi är tacksamma till Dig för den här ytterligare förmånen att få stå i Guds hus och dyrka den levande Guden. Vi är så tacksamma för att vi fortfarande får ha den här förmånen i landet. Och nu är vi tacksamma för de här trofasta människorna också, Herre, som har kommit många engelska mil, hundratals engelska mil, många av dem. Och en del av dem kommer att försöka storma iväg tillbaka ikväll nerför motorvägarna, över motorvägen. Gud, jag ber, att Du ska vara med dem och hjälpa dem. Led dem, å Fader! Vi tackar Dig för den här lilla regnskuren, som har kylt av luften åt oss för tillfället.

² Och, Fader, vi ber att Du ska möta med oss ikväll i Ditt Ord. För det är därför vi har samlats, Herre, för att möta Dig i Ordet. Hjälp oss, Herre, så att vår samling blir så nyttig för Ditt Rike och att vi blir så hjälpta, att vi kan hjälpa andra. Bevilja oss de här sakerna, ber vi i Jesu Namn. Amen.

Var så goda och sitt!

³ Har just haft några privata samtal där inne. Och just innan mötet började, hade Billy gett mig en — en sådan massa av dem, så att jag — jag knappt vet, hur jag ska börja. Men vi ber, att — att Gud ska välsigna Er för Er insats att stanna kvar på kvällsmötet.

⁴ Om Gud vill, ska jag nu nästa söndag förmiddag ha ett — ett möte igen. Jag talade just med pastorn och det är all right för dem.

⁵ Och nu önskar jag, att jag hade tid att känna igen varenda god vän, som jag har här inne, men jag vet, att Ni väntar. Det är hett. Och jag — jag ska bara hoppa över den tid det tar och — och bara säga så här: "Gud välsigne Er!"

⁶ Ni vet, jag vet inte om någonting större, som någon skulle kunna be om för mig, än att säga: "Gud välsigne Dig!" Förstår Ni? Om Han vill göra det, det är allt jag behöver, bara — bara det. Jag tycker det är det mäktigaste ordet i — i språket: "Gud välsigne Dig!" Och nu, och jag vet, att Han gör det.

⁷ Och som jag sa till hustrun för en liten stund sedan. Jag — jag försökte ta ett bad och jag kunde inte bli torr. Jag — jag torkade av mig, och sedan var jag våt igen. Jag torkade av mig och jag kunde inte ens få på mig skjortan. Och det är litet annorlunda ute i Tucson. Det är ungefär dubbelt så hett men då — då svettas man inte. Det finns ingen — det finns ingen fuktighet i luften, så det torkar in så fort man kommer ut. Om man sätter en panna vatten där, försvinner

det. Man kan inte svettas, för det bara tar bort den innan man — man — man kan svettas. Man svettas, all right, men man ser det aldrig. Så här hade jag det riktigt besvärligt att försöka bli torr. Så, och jag — jag är dyblöt just nu.

⁸ Har varit borta i det där rummet och vi hade sju eller åtta personer där inne, som var nödfall och som måste ses till med det samma.

⁹ Nu är orsaken till att jag får Er att stanna och ber Er att — att komma, att jag — jag känner, att det är — det är nyttigt för oss. Jag — jag skulle inte göra det, vänner. Jag — jag tycker alltför mycket om Er för att göra det bara för att komma för — för att höra på någon eller lyssna till vad jag har att säga eller någonting. Jag — jag skulle inte göra det. Det skulle inte vara rätt. Det skulle inte visa min kärlek till Er, att bara komma på det sättet. Och jag tror inte, att Ni kommer. . . Fast jag vet, att Ni älskar mig, liksom jag älskar Er. Och — och så vet jag det, annars skulle Ni inte göra de saker Ni gör. Så jag tycker tillräckligt mycket om Er, för att jag inte skulle få Er att sitta i hettan osv. så här, om jag inte trodde, att det var någonting, som skulle hjälpa Er.

¹⁰ Så innan jag kommer hit, försöker jag alltid göra så gott jag kan, att inför Gud plocka ut någonting litet, ett Skriftställe av något slag, och ber om Hans ledning, det sista jag gör innan jag far. ”Hjälp, Herre, Gud, ge på något sätt — ge allt Du kan åt de där kära människorna!”

Och jag väntar mig och tror verkligen, att jag alltid ska leva tillsammans med Er. Jag tror, att det här är den kortaste tiden vi har, medan vi står tillsammans så här. Vi ska vara tillsammans i Evigheten. Förstår Ni? Det gör jag. Jag — jag — jag tror det.

Och jag vill hjälpa Er. Och jag, om jag säger någonting fel, vet den himmelske Fadern, att det inte är för att jag menar att göra det, det är för att jag gör det ovetande, jag skulle göra det utan att veta det.

¹¹ Därför, då jag nu vet, att jag har ansvar för Er och att Ni är i mina händer ifråga om Evangeliet, kommer jag alltid att vilja hålla Er rätt på den här Bibelns sidor. Och — och jag. . .

Många gånger har folk kommit till mig och sagt: ”Broder Branham, om Du bara stiger ut här och säger: ’SÅ SÄGER HERREN’ till mitt lilla barn, som är sjukt, kommer det att bli bra. Gå dit ut och säg bara: ’Det kommer att bli bra.’ Det är allt jag vill, att Du ska göra.”

¹² Nu är ju det där lojalt och vackert. Så jag uppskattar det där! Men, som Ni vet, kan jag inte göra det, förrän Han säger till mig först. Förstår Ni? Jag kan be för barnet, göra allt jag kan.

Men, ser Ni, tänk om jag gick dit ut i entusiasm och sa det där! Ser Ni, om jag sa: ”SÅ SÄGER HERREN”, skulle det i

verkligheten bara vara: ”Så säger min entusiasm.” Förstår Ni? Förstår Ni? Och så kanske det sker och kanske det inte sker. Men tänk då, om den personen är under min entusiasm och det inte skedde! Så den personen skulle ibland kunna vara i ett tillstånd mellan liv och död, var skulle då deras tillit vara? De skulle vara rädda, att jag kanske var i entusiasm igen. Förstår Ni?

Så då jag säger det, vill jag vara fullkomligt säker på, att det är riktigt, så långt jag vet. Och då Han sedan talar till mig, kan jag bara säga, vad Han visade mig. Antingen det är gott eller ont, måste jag säga det. Och ibland är det inte trevligt att säga de där sakerna till folk. Men ändå är jag precis lika pliktig att säga folk de — de onda ting, som kommer att hända dem, som jag är pliktig att säga dem de goda ting, som kommer att hända dem.

¹³ Och vi vill i alla fall ha Herrens vilja. Ibland är Herrens vilja tvärt emot våra önskningsar. Men ändå, om vi vill ha Herrens vilja, är det precis lika dyrbart att veta, att det onda kommer att hända oss, om det är Herrens vilja. Antingen det är gott eller ont, är det Herrens vilja vi vill ska ske. Och jag vet, att vi ser det på det sättet.

¹⁴ Jag — jag vet nu, att bröderna här vanligen håller en trettio minuters, tjugo till trettio minuters, predikan på söndag kväll. Och jag — jag vet inte, om jag kan göra det eller inte, så jag ska bara göra så gott jag kan.

¹⁵ Nu tror jag det blir en dopförrättning omedelbart efter det här. Jag hörde, att de döpte en stor grupp människor i förmiddags. Jämnt och ständigt pågår det dop här, hela tiden. Predikanter, metodister, baptister, presbyterianer, Church of God, lutheraner, vad det än är, kommer och blir döpta i ”Herren Jesu Kristi Namn”.

Och inför Gud, då jag måste stå vid Domarskranket, måste jag stå till svars för det där. Och om jag vore precis lika klar i mina tankar, om att vara rättfärdiggjord ifråga om allting i mitt liv, som jag är ifråga om det, skulle jag vara redo för Bortryckelsen just nu, för jag vet, att det är Evangeliets Sanning. Förstår Ni? Det är Sanningen.

¹⁶ Det finns inte ett enda Skriftställe i Bibeln, där någon någonsin döptes på något annat sätt än i Jesu Kristi Namn. Befallningen ”Fadern, Sonen och Den Helige Ande” är bara . . . ”Gå Ni därför, undervisa alla nationer och döp dem i Faderns, Sonens och Den Helige Andes Namn.” Inte i . . . Inte åkalla de här titlarna över dem utan döpa dem i Faderns, Sonens och Den Helige Andes *Namn*, vilket är ”Herren Jesus Kristus”.

¹⁷ Varenda en i Bibeln döptes i Jesu Kristi Namn. Och Bibeln säger att: ”Vem som helst, som tar bort ett enda Ord ur Den eller lägger till ett enda ord till Den, på vilket sätt som helst, ve dem!” Så jag har tillräckligt jag måste frukta för, utan att lägga till någonting eller ta bort Det från Skriften.

Det har lett till bekymmer för mig många gånger, men jag stannar kvar just där. Han är mitt försvar. Det har fått mig att skiljas från mången vän. De har lämnat mig på grund av det där. Men så länge jag bara kan behålla den här Vännen här, Herren Jesus! Och Han är Ordet. Spelar ingen roll, stigen må vara ojämn, svår är vägen, Han kom samma väg. ”Och om de kallar Husets Herre för ’Beelsebub’, hur mycket mera ska de inte kalla dessa Hans lärjungar så.”

¹⁸ Må nu Herren vara med Er allesammans och välsigna Er veckan igenom och ge Er det bästa, som jag kan be att Gud ska Ge Er, är min bön.

Nu ska vi läsa från det dyrbara Ordet.

¹⁹ Och — och kom nu ihåg, igen, onsdag kväll! Är det något bönemöte eller någonting mitt i veckan? [Broder Neville säger: ”Tisdag, stug-böнемöte, måndag och tisdag kväll.” — Utg.] Måndag och tisdag kväll är det stug-böнемöten. Jag antar, att folk vet det.

²⁰ Broder Junior Jackson, är han i byggnaden? Jag... Broder Jackson, jag kan inte... [Broder Neville säger: ”Ja, precis här borta.” — Utg.] Han är här, broder Jackson. All right. Jag — jag... En broder Jackson till här, jag... .

Och broder Don Ruddell, är han i byggnaden ikväll? Broder Don, här borta.

Och många av de andra bröderna, jag ser bröderna här från Arkansas och Louisiana och — och olika platser landet runt.

²¹ Och jag har några, en äldre broder här ikväll, också. Jag har broder Thomas Kidd, som sitter här borta till höger, blir åttiofyra år gammal om några dagar. Och opererad för tre eller fyra år sedan för prostatabesvär och var döende i cancer. Doktorn hade just lagt tillbaka honom för att dö. Och jag fördärvade nästan min gamla bil, för att komma till honom uppe i Ohio. Och Herren Jesus helade honom, sund och frisk. Och här är han och hans lilla följeslagare ikväll. Och många av Er känner dem, kanske en del inte gör det. Men här är en man och kvinna, som predikade Evangelium innan jag föddes. Tänk på det, och jag är en gammal man! Förstår Ni? Och nu ser jag på dem och de är fortfarande i farten, då fattar jag mod.

Vi känner allesammans broder Bill Dauch, som sitter här i hörnet.

²² Och, å, så tacksamma vi är för alla Guds stora välsignelser! Må de fortsätta att vara med oss tills den där sista basunen ljuder och, som Ni vet, ”Vi ska tas upp tillsammans, för att möta Herren i luften.” Tänk på det! Försvunna människor, de kan inte se Dig längre, men Du kommer tillsammans med resten av gruppen.

”De, som lever och finns kvar till Herrens Tillkommelse, ska inte förhindra, eller hindra”, är ordet, ”dem som är avsonnade.”, inte döda. Nej, kristna dör inte. De tar sig bara en liten vilopaus, ser Ni. Det är alltsammans. Oj, oj! ”Och Guds basun ska ljuda och de döda i Kristus ska uppstå först.”, visa sig för många. Och helt plötsligt råkar man stå och titta och nåväl, där är en broder och då vet man, att det inte dröjer länge. Om några minuter: ”Vi ska förvandlas i ett nafs, på ett ett ögonblick. Och tillsammans med dem saknas på jorden, upptagna för att möta Herren i luften.”

²³ Och att tänka sig, med allt vi har sett i Skrifterna och de klara bevisen för den tid vi lever i, skulle det kunna ske innan mötet slutar ikväll, tänk på det, bara!

Så med detta närmar vi oss Hans Ord, medan vi slår upp Hebreerbrevet, 13:e kapitlet och vi kommer att läsa från den 10:e till den 14:e versen. I Hebreerbrevet 10 och... Rättare sagt, ursäkta mig! Hebreerbrevet 13:10 till 14.

²⁴ Som jag nu har sagt, då vi lovar trohet mot vår flagga, vilket är fint... Vi står alltid upp medan vi lovar trohet. Och vid alla andra stora evenemang står vi upp i respekt för, eller gör honnör osv. för vår nation. Och då de spelar *Stjärnbaneret*, står vi i givakt.

²⁵ Och som kristna soldater, låt oss stå i givakt medan vi läser Guds Ord! Lyssna noga till läsningen av Ordet! Orsaken till att jag tycker om att läsa Det: mina ord kan svika, men Hans kommer inte att göra det. Så om jag läser Hans Ord, enbart, kommer Ni att bli välsignade. 10:e versen i 13:e kapitlet i Hebreerbrevet.

Vi har ett altare, från vilket de, som betjänar tabernaklet, inte har rätt att äta.

För kropparna av de djur, vilkas blod förs in i helgedomen av översteprästen för synden, bränns upp utanför lägret.

Därför led Jesus också utanför porten, för att han måtte helga folket med sitt eget blod.

Låt oss därför gå ut till honom utanför lägret och bära hans smälek!

För här har vi ingen varaktig stad men vi söker efter en, som ska komma.

²⁶ Herre, Gud, som är ansvarig för det här Ordet och ansvarig för att ha tagit vara på Det fram genom tidsåldrarna för att se till, att Det har kommit till oss oförfalskat. Det är det rena, jungfruliga Gudsordet. Vi håller Det så kärt i våra hjärtan just nu. Bryt upp den här texten, Herre, till ett sammanhang för oss ikväll, så att vi människobarn kan förstå Guds bud! För vi ber om det i Jesu Namn. Amen.

²⁷ Mitt ämne för det — den här kvällen är: *Att gå utanför lägret*. Det är ett ganska litet ämne, litet udda, men som Ni vet, finner vi vanligen Gud i de udda tingen. Världen blir så van vid någonting sedvanligt, att vad som helst, som är ovanligt mot den vanliga trenden, det blir udda.

Liksom jag predikade här för några dagar sedan, här i tabernaklet, om *Kufen*. Och bonden är en kuf för affärsmannen, affärsmannen en kuf för bonden. Den kristne är en kuf för den tro- . . . den otroende osv. Man måste vara någons dumbom. Så vad som helst, som är ovanligt, det gör en liksom till en dumbom för den — den vanliga trenden.

²⁸ Och därför har Guds folk och Hans profeter och Hans — Hans budbärare genom tidsåldrarna, som bar Hans Budskap från Ordet, ansetts vara dårar för omvärlden.

²⁹ Noa var en dåre för sin framstående intellektuella värld, som han predikade för. Noa . . . Var förvisso en dåre för Faraos fot på tronen och så överge det för en skara lerkletare, som de tyckte. Och Jesus var en dåre för människorna. Och hela resten av dem, som har arbetat och levat för Gud, har ansetts vara dårar. De måste gå utanför lägret, som de hade.

³⁰ Mer och mer får jag för mig, att folk inte kommer fram till Kristus.

Nu är jag här för att försöka hjälpa på alla sätt jag kan och göra mina uttalanden så klara jag vet, hur jag ska göra dem. Och Ni får ha tålmod med mig, om Ni vill.

³¹ Då jag ser och predikar över landet och ger akt på människorna, är jag — är jag helt övertygad om, att människorna inte kommer fram till Kristus. Och jag tror, att det är fienden, som har lagt det här hindret. För, orsaken till att jag tror så här, är att Han inte är det föremål de har blivit visade till. De har antingen blivit visade till en — en — en dogm eller en lära eller ett parti eller erfarenhet eller en känsla eller någonting sådant i stället för att ha blivit visade till Kristus, Ordet.

Det är därför jag tror, att folk låter sin eviga bestämmelseort vila på någon dogm eller någon känsla. Liksom en del säger: "Jag dansade i Anden, jag — jag talade i tungor, jag — jag — jag kände eld fara över mig." Och vet Ni, att alla de där sakerna kan efterapas av djävulen?

³² Det finns bara en enda sak, som han inte kan efterapa, det är Ordet. I debatten mellan honom och Jesus besegrade Jesus honom varenda gång. "Det är skrivet.", Ordet.

Och jag tror idag, att orsaken till att folk inte kommer till Kristus, är för att de blir visade, många av dem, till en — en — ett samfund. "Kom och gå med i vår församling, Du!" Eller: "Läs vår katekes, Du!", eller: "Tro på vår lära!",

eller – eller något system av något slag. De visas fel väg. Och deras gärningar och det liv, som de lever utan Kristus, bevisar i deras eget liv, bevisas av just den där saken.

³³ Till exempel. Jag vill inte såra någons känslor. Men fram och tillbaka över hela nationen har jag fördömt kvinnor, som har kort hår. Det där är Bibeln. Jag har fördömt kvinnor, som bär shorts, använder makeup. Och vartenda år blir det värre. Det visar, att det finns ett annat finger, någonstans, som visar dem någon annan väg. Och de kommer inte fram till Kristus.

³⁴ Och de säger: ”Vi tillhör en församling. Vår församling tror inte. . .” Det gör ingen skillnad, vad Din församling tror.

Gud sa: ”Det är fel.” Och om de verkligen kom fram till Kristus, skulle de sluta med det där. Och inte bara det, men mannen skulle inta sin ställning, om han kom fram till Kristus, och vara emot det där. Äkta män skulle inte låta sina hustrur uppföra sig så där. En verklig man vill inte, att hans hustru ska uppföra sig så.

³⁵ En ung man här i staden höll här om dagen på att slå ihjäl två unga pojkar. De var på en viss bensinstation. Ni Jeffersonvillebor såg det i tidningen. Och den här unga flickan sprang in på en bensinstation med nästan ingenting på sig alls och de två unga männen, som satt där, fällde en kommentar. Och följeslagaren höll på att slå ihjäl de två pojkarna och blev arresterad för det och ställd inför rätta. Och domaren frågade honom: ”Varför lät Du. . . hon klädde sig så där?”

Han sa: ”Jag tycker hon ser söt ut.”

³⁶ Det är nu något fel på den mannen. Jag bryr mig inte om, om han är en. . . Om han än är en syndare, är det något fel på honom. Hans kärlek till den där kvinnan skulle inte kunna vara äkta, då han sätter ut henne som ett lockbete så där. Det är något fel. Har människorna någonsin kommit till insikt om, att de skulle kunna skilja på vad som är rätt och fel?

³⁷ Såg Ni de nya baddräkterna de lanserade? Känner Ni till min förutsägelse, för trettiofem år sedan, att kvinnorna till slut skulle komma fram till fikonlöven? Och nu har de dem, som är klädda i fikonlöv, genomskinliga kjolar. Herrens Ord sviker aldrig. Förstår Ni? Och det där skulle äga rum strax före ändens tid, komma fram till fikonlöv igen. Jag läste det i tidningen *Life*. Det där sades för trettiofem år sedan, innan kvinnorna gjorde sin kullerbytta. Det berättades, hur de skulle göra i den här tiden, och här är de. Hur de skulle bära kläder lika människens och hur de skulle. . . Kvinnans omoral skulle komma till den här nationen.

³⁸ Lägst av alla nationer, som finns i världen, är detta Amerika. Hon är den smutsigaste av hela bunten. Det är enligt statistiken. Bröllops- och skilsmässosiffrorna är högre i den här nationen än

på någon annan plats i världen och andra nationer tar efter. Vi brukade ta efter Frankrike, den nationens smuts och lort, och nu får de sin klädsel från oss. Vi överskred deras gräns.

³⁹ Jag vet, att det finns någon orsak till att folk inte kommer fram till Kristus. Om de gjorde det, skulle de inte uppföra sig så där.

Jesus led utanför portarna, för att Han måtte helga Sitt folk med Sitt eget Blod. *Helgelse* kommer från ett grekiskt sammansatt ord, som betyder: "Renad och avskiljd till tjänst." Och då Gud renar Sitt folk med Jesu Blod, renar Han dem från världens smuts och avskiljer dem till tjänst.

Därför led Jesus också utanför porten, för att han måtte helga folket med sitt eget blod.

⁴⁰ Till och med de Fullt Evangeliska har kommit tillbaka in i de hjulspår de kom ut ifrån. Vad var Pingstförsamlingen för fyrtio eller femtio år sedan? De fördömde och förkastade och förlöjligade de församlingar, som de kom ut ifrån, de där samfunden. Vad gjorde de? "Precis som en hund till sina spyor och en sugga till sitt vältrande." De vände raka vägen tillbaka till samma ställe, som de var uthuggna ur och nu är deras församlingar precis lika smutsiga som resten av dem.

⁴¹ Det var någonting, liksom jag sa i förmiddags. Liksom att folk är som Petrus sa i Matteus 17:4-8, där han sa: "Det är gott att vara här. Låt oss bygga tre hyddor!"

⁴² Men Anden bjöd dem att inte göra det. Den sa: "Denne är min älskade Son, hör Honom, Ni!", och Han är Ordet. Det är Honom vi ska se på, Ordet, inte vår entusiasm eller någonting annat. "Han är mitt Ord, hör Honom, Ni!" Och vad såg de, efter att den här rösten hade talat till dem? Inte ens Moses och Elia var närvarande, inte heller fanns där någon trosbekännelse, inte heller fanns där någonting kvar utom Jesus allena och Han är Ordet. Det var allt de såg.

"Att gå utanför lägret", nu.

⁴³ Vi finner, att i deras eget läger, där den här stora tilldragelsen ägde rum, uppe på Förklaringsberget, som Petrus senare kallade det, "det heliga berget" där Han mötte med dem. Nu tror jag inte, att aposteln menade, att berget var heligt. Han menade, att det var en helig Gud på berget.

Det är inte den heliga församlingen, det är inte det heliga folket. Det är Den Helige Ande i folket. Den Helige Ande är helig. Han är Din chef och Din ledare.

⁴⁴ Och vi finner, att i det här lilla lägret uppe på Förklaringsberget, då de fick uppdraget att höra, var det enda de fick i uppdrag att göra, att höra Ordet. Det enda de såg, var inte en trosbekännelse. De såg aldrig någonting annat än Jesus och Han är Ordet, som blev kött.

Så vackert det där är, som samma läger som fanns i Edens lustgård. Då Gud befäste Sin Församling i Edens lustgård, Sitt folk, hade de en enda mur att hålla sig bakom, det var Ordet. De hade en enda sköld, en enda rustning, en enda sak, för Gud visste, vad som skulle besegra djävulen, och det var Ordet!

⁴⁵ Jesus gjorde samma sak. "Det är Ordet, det är skrivet." Och Satan försökte att — att täcka över Det, inte citera Det, täcka över Det åt Honom. Och Jesus sa: "Och det är också skrivet." Nu måste vi stanna kvar hos det Ordet!

⁴⁶ Och i det här lilla lägret, som de hade där, Petrus, Jakob och Johannes och Jesus, Moses och Elia. Och i sitt läger hade de sett skuggans himmelska här, rättare sagt Ljusstoden, som hängde i det här molnet, som förhärligade Herren Jesus. Och då de var färdiga att skapa ett samfund, ett för lagen och ett för profeterna osv., sa Rösten: "Denne är min älskade Son, hör Honom, Ni!" Så det de fick i uppdrag, var precis exakt som det var i Eden: "Stanna kvar hos Ordet!" Det är Guds läger för Hans folk.

⁴⁷ Det verkar som det idag är en tid, då folk går utanför lägret. I allting går de längre.

⁴⁸ Ni vet, det sades mig för någon tid sedan, att de hade ett jetplan nu, som kan... Åstadkommer de där ljuden vi hör häromkring, som skakar fönstren. Det är då planet har blivit så snabbt, att det kör om sitt eget ljud, det kallas ljudvallen. Och då det går förbi sin egen ljudvall, är det nästan obegränsat, vad det kommer att göra.

Och jag tror, att vi har en läxa i det där. Då vi går förbi vår egen ljudvall, in i Guds Ord, då är det obegränsat, vad Gud kan göra med en människa, som är beredd att gå utanför lägret, dvs. människornas läger. Nu förstår vi det, att gå utanför lägret, att gå utanför detta.

⁴⁹ Jag ser, att Satan också tar de sina utanför förståndets läger, utanför det — det — det — det sunda förnuftets läger. Satan tar de sina den andra vägen, utanför lägret. Gud tar de Sina utanför, den här andra vägen. Och Satan har tagit dem utanför den vanliga anständighetens läger. Då det kommer dithän, att folk... Och kan uppföra sig och göra och komma undan med att göra de saker de gör idag på moralens område. Det går över min fattningsförmåga, hur en man kan sätta sin hustru där ute, klädd på det viset, och sedan slå till någon för att man har förolämpat henne. Det är utanför allt sunt förnuft. Han borde veta bättre än så. Utanför vanlig anständighet! Var ska det sluta?

⁵⁰ Någon man eller kvinna i min ålder, jag skulle kunna fråga Dig så här. Tänk om min mor eller Din mor, för omkring femtio år sedan, hade gått ut på gatan med ett par av de här shortsens eller bikinis, vad Ni nu än kallar dem, på

sig! Lagen skulle ha plockat upp dem, omedelbart, och satt dem på sinnessjukhuset. En dam lämnade huset utan sina kläder på överkroppen, och hon borde vara på sinnessjukhus, för det är något mentalt fel. Och om det var sinnessjukt att göra någonting sådant då, är det förvisso ett tecken på, att någonting har blivit vansinnigt. Det är fortfarande en mental brist, det går utanför förståndet, smuts!

⁵¹ Och då en människa kan röka cigaretter och doktorerna bevisar för henne, att tusentals dör vartenda år av den orsaken, och ändå kan bolma på på cigaretterna, verkar det som det är något fel på den människans förstånd.

Och då en människa får en mental chock och hon inte . . . Inte kan ta sig samman, vad gör hon, hon söker varenda läkarmottagning, som finns i landet, för att ta reda på, vad det är för fel på henne. Men då står hon vid baren eller i bilen och dricker tills hon är alldeles tokig, använder sina pengar för att knuffa in sig i det där. Och om hon råkade komma in i det utan spritförgiftning, då använder hon varenda penny hon finner på läkarmottagningen, för att försöka ta reda på, vad det är för fel på henne. Det är obegripligt.

⁵² Om det skulle komma en duvhök flygande över staden och jag skulle ta min bössa och gå ut på min bakgård och skjuta den här höken, skulle jag inom tio minuter vara i fängelse. De skulle få mig arresterad: "För — för förargelseväckande beteende, då jag hanterat ett eldvapen inne i staden och riskerat människoliv med en bössa, då jag skjutit upp i luften mot höken." Jag skulle ju ha kunnat döda någon, skulle de säga. "Han skulle spärras in."

Och så säljer de så mycket sprit till en människa, att hon blir full och sätter henne i en bil, som skulle kunna döda en hel familj. Och då hon blir fast, får hon fem dollars i böter. Överlagt mord! Vad är det för fel på världen? Någonting är fel någonstans.

⁵³ "Att gå utanför lägret" nu, bortom all anständighet, bortom allt förnuft.

Lägg märke till, att våra politiker inte vill säga någonting om, att läsa Bibeln i skolan. De är rädda. De vet inte, åt vilket håll vinden blåser. De vet inte, om de kommer att förlora valet eller inte. Vi behöver en Abraham Lincoln till. Vi behöver en John Quincy Adam till. Vi behöver någon, som står upp, oavsett åt vilket håll vinden blåser, och uttrycker sin ärliga övertygelse.

⁵⁴ Idag vet inte en samfundspredikant, vad han ska göra, fast man visar honom Sanningen i Ordet. Han är rädd, att han ska förlora sin födkrok. Vi behöver män och kvinnor idag, som är kraftiga med Evangeliet, någon som står för och talar om sin övertygelse, pekar ut vad som är rätt och vad som är fel, om Guds Ord har rätt eller samfundet har rätt.

55 Jesus sa: ”Låt varenda människas ord vara lögn och mina Sanningen! Himmel och jord ska förgås men mina Ord ska aldrig förgås.”

56 Så, ser Ni, de går utanför Guds Ords läger, för att finna sitt svar. Då han... Övertalade dem bort från Guds Ords läger, liksom han gjorde med Eva i Edens lustgård, Satan har gjort samma sak idag. All right. Vi finner det. Folk övertygas om deras dogmer och trosbekännelser utanför lägret, i deras dogm- och trosbekännelsesläger. De har också ett läger och detta sätter dem i hans läger. Hans är lägret med utbildning, teologi, gärningar, doktorsgrader, utbildning, personlighet, allting, som är emot Guds Ords läger. Gud har ett läger för Sitt folk. Samfundet har sitt eget läger.

57 För tretusen år sedan kunde en människa möta Gud nästan var som helst. Det var något vanligt för en människa, att möta Gud. Men varför möter de Honom inte idag? Det finns flera människor, tusentals gånger tusentals och miljoner flera människor än det fanns för tretusen år sedan och ändå är Gud någonting urgammalt, som det talades om, någon urgammal historia. De möter inte Gud personligen, liksom de gjorde för många år sedan, som jag sa, tretusen, för ungefär tretusen år sedan. Det gör de inte. Det är inte vanligt för människor, att möta Gud. Om en människa talar om det, anses hon vara en galen person, någon som har mist sitt förstånd. Det är så ovanligt för dem!

58 I Abrahams fall och i hans läger, å, det var nästan en alldaglig företeelse, att Abraham mötte Gud. Han talade med Honom. Inte bara det men då de gick ner till Gerar för att vistas där, finner vi, att där nere var Gud i lägret hos Abimelek, en filisté. Det var en mycket vanlig sak. De bodde i Hans Närvaros läger.

Idag bor de i sitt eget läger och de har ingenting att göra med Guds läger. De vill inte ha någonting att göra med det, för det är fanatiskt för världen. Det är fanatiskt för dem. Men kom ihåg, att då Gud ställde i ordning det första lägret för människorna, befäste Han dem med Sitt Ord. Han gör alltid det. Men idag, i deras läger, gör de inte det. Det är orsaken till, att man inte hör så mycket om Gud. Nu tror jag, att – att lägret . . .

59 Liksom Moses, hur Han mötte Moses i öknen. Moses hade ett läger där ute, där han förde sin svärfars, Jetros, får i bet, bortom öknen. Och en dag såg den här gamle åttioårige fåraherden, han såg ett Ljus, en Eldstod i en buske, som brann. Och han mötte Gud, en man som sprang bort från Gud.

Nästa dag. Ibland får det, att möta Gud, en att göra ovanliga saker. Moses var väldigt ovanlig nästa dag. Han fick sin hustru att sätta sig grensle på en mula med en baby på

höften och hans långa skägg hängde ner, med en krokig stav i sin hand gick han ner till Egypten för att ta makten över nationen. Det där var nu en löjlig syn.

”Vart går Du, Moses?”

”Går till Egypten.”

”Varför då?”

⁶⁰ ”För att ta makten där.” Han hade mött Gud. En enmansinvasion. Det såg väldigt konstigt ut. Men saken var den, att han gjorde det, för han hade mött Gud. Precis liksom en enda person, som går för att ta makten i Ryssland, det är allt man behöver, en enda person i Guds vilja. Moses var i Guds vilja. Och en krokig käpp hade han i sin hand, inte ett svärd, en käpp. De ovanliga sakerna, Gud gör dem.

⁶¹ Men kom ihåg, Moses måste komma ut ur det läger, som han hade bott i, för att göra det här, för han hade varit där nere med en hel armé och inte kunnat göra det. Med Egyptens alla arméer kunde han inte göra det. Men en dag bjöd Gud in honom i Sitt läger.

Han sa: ”Vem är Du?”

⁶² Han sa: ”JAG ÄR DEN JAG ÄR.” Inte: ”Jag var eller ska bli.” Presens: ”JAG ÄR! Jag är Abrahams, Isaks och Jakobs Gud. Jag har hört folkets rop och jag kommer ihåg mitt löfte och det här är den tid, då det här ska gå i uppfyllelse. Jag skickar ner Dig, Moses, med den här käppen, som är i Din hand.”

⁶³ Vad var det? Han, nu trodde människorna, att han var tokig. Men vad hade han gjort? Kommit ut ur sitt eget läger. Farao utbildade honom i fyrtio år i skolläget och han misslyckades. Och det hade tagit Gud fyrtio år till att få ur honom det. Hela hans utbildning och all hans teologi, som han hade blivit lärd, det tog fyrtio år att få ur honom det. Och sedan använde Gud honom i fyrtio år.

⁶⁴ Gud har en förfärlig tid att förbereda Sin man. Men, ser Ni, Han kunde aldrig få Mos- . . . få tag i Moses, förrän Moses kom ut ur sitt eget människotillverkade läger, från det militära sättet att göra det och det naturliga sättet att göra det till det övernaturliga sättet att göra det. Då, då han kom in i det läget, kunde Gud använda honom.

⁶⁵ Nu finner vi, att i den här öknen . . . Vi lägger märke till att då de tog ställning och kom ut ur Egypten, in i Guds läger, kom ut ur läget med prästerna och alla de, som sa: ”Sälj Er till slavar för resten av tiden!” Då profeten Moses kom ner och bevisade, att Gud Ord var till hands, att Gud, som gav löftet, var där för att befria folket, flyttade de från det läger de var i, in i läget med Guds utlovade Ord för den tiden. De trodde på den där profeten, för att stadfästelsens tecken bevisade, att det

var exakt Guds Ord. Och de saker han gjorde bevisade, att det var rätt och Eldstoden följde med honom och bevisade, att det var Guds Ord.

⁶⁶ I det här lägret, nu, det var mirakel, tecken och under i det här lägret.

De flyttade ut i öknen. De lämnade sitt naturliga läger. De lämnade lerbäddarna. De lämnade lägret, som var gjort av halm och tegel, för att bo i tält ute i öknen, där det inte fanns någon säd eller någonting annat. Ibland ber Gud oss att göra dåraktiga saker efter vårt eget tänkesätt. Och om man någon gång lämnar sitt eget resonemangs läger, är det där man kommer att finna Gud.

⁶⁷ Lagg märke till, att då de gick ut i öknen, var det mirakel, tecken, då de flyttade in i det här lägret. Kom nu ihåg, att de lämnade Egyptens läger och flyttade ut i öknen med Guds läger. Hur vet man, att det var så? Gud sa: ”De Dina ska leva som främlingar i fyrahundra år, men jag ska föra dem ut med mäktig hand och jag ska ge dem det här landet här.” Och de var på väg, med hjälp av ett stadfäst ljus, en stadfäst profet, med tecken, under, på att Gud var i lägret och de var på väg. De hade en Eldstod. De hade en profet. De hade manna. De hade levande vatten. Amen! De hade bytt, bytt lägerplats. De måste göra det. De kunde inte se de där sakerna i Egypten. De måste byta lägerplats för att få se det övernaturliga.

⁶⁸ Likaså kommer dagens människor att vara tvungna att byta lägerplats från de där samfundet, som säger: ”Undrens tid är förbi. Det finns ingenting sådant som Den Helige Andes dop. Och alla de här Skriftställerna är fel och de var för en annan tidsålder.” Man kommer att vara tvungen att byta lägerplats, gå utanför det lägret dit, där allting är möjligt.

⁶⁹ De bevisade allesammans Hans Närvaro i lägret. Lagg nu märke till, att de senare fick ett läger av traditioner och trosbekännelser, tillverkat av människor, sedan Moses hade dött. Och Gud arbetade med folket i många år. Gud är inte längre i Sitt läger, i deras läger, för de gjorde sig ett läger, ett hemgjort läger.

⁷⁰ Kom ihåg, då de kallades ut ur Egypten, försåg Gud dem med en profet, försåg dem med ett offerlamm, försåg dem med allt, de hade behov av, ett ord, ett tecken, ett mirakel, en profet att leda dem med, en försoning att ta hand om dem med, Eldstoden att leda dem med. Och då de kom ut i öknen, var de ändå inte nöjda. De ville ha någonting, som de kunde göra själva. Nåden hade försett dem med det där, nu ville de ha någonting att göra själva, så de kunde göra sig en organisation och bråka och strida och vändas om vem, som skulle vara överstepräst och vem, som skulle vara *det här, det där* eller *det andra*. En dag sa Gud: ”Moses, skilj Dig från dem!”, och Han bara uppslukade dem i Koras gensträvighet.

⁷¹ Lägg nu märke till, att alla de där tecknen och undren stadfäste Hans Närvaro!

Sedan gjorde hon... Människan gjorde sig ett läger, ett trosbekännelsens och traditionens läger, inte Guds läger med Hans Ord. Ett eget läger! Han måste lämna dem, för Han är Ordet. Han kan inte stanna där folk undervisas ut ur Hans Ord. Gud kan inte stanna i det lägret. Det kan Han inte. Han har aldrig gjort det. Han måste stanna exakt där Hans Ord är.

⁷² Då Han måste lämna det där lägret, av hela det där antalet människor, som Han förde ut ur Egypten, bodde Han då bara bland Sina profeter, till vilka Hans Ord kom. Ordet kom till profeten, för att stadfästa viken tid det var. Han bodde bland profeterna och uppenbarades för profeterna. Så de fördömde folket och fördömde alltsammans. Och Gud lärde dem Sina bud och sättet att leva. Och människorna var alltid emot det och förföljde profeten och stenade honom till sist, eller sågade sönder honom, och blev av med honom.

⁷³ Jesus sa: "Vilken av profeterna mördades inte av Era fäder? Vilken av dem, av de rättfärdiga, som sändes till dem?" Och Han sa: "Era fäders gärningar kommer Ni att göra." Han talade inte till kommunister. Han talade till präster, samfundsfolk, fariséer och sadducéer. Jag antar, att Hans röst inte skulle förändras så mycket ikväll, bara vara litet barskare mot dem, kanske.

⁷⁴ Nu finner vi, att Han då bodde bland Sina profeter. Han blev en främling för dem då, för Han bor bara i Sitt Ord för att bekräfta Det. Bibeln säger, att Han vakar över Sitt Ord för att bekräfta Det. Han försöker finna någon.

Om Han bara kan finna en halvhjärtad man, som Simson. Simson gav sin styrka åt Gud, men han gav sitt hjärta åt Delila. Det är så vi gör många gånger idag, ger bara något åt Gud, men inte allt. Men Gud vill ha alltsammans av oss.

⁷⁵ Liksom en försäkring, då man tar en försäkring, kan man lika gärna ta helförsäkring. Och det är det, den här välsignade försäkringen gör för oss. Det är en helförsäkring. Den täcker allt vi har behov av här i det här livet och vår uppståndelse och Evtigt Liv. Den inkluderar allting.

⁷⁶ Lägg märke till, att Gud då stannade utanför deras läger i fyrahundra år! Varför? Han hade inte någon fler profet. Från profeten Malaki till profeten Johannes, fyrahundra år, vred Israel inte på ratten en enda gång. Gud var ute ur lägret. De körde ut Honom med sina trosbekännelser och sin självskhet och deras meningsskiljaktighet mot Ordet. Fyrahundra år utan Ordet! Från den ene profeten till den andre reste Han, tills den siste profeten var Malaki, och sedan blev det inte någon fler profet på fyrahundra år.

⁷⁷ Och då kom Gud in på scenen igen. En dag vandrade Han ibland dem igen, men deras traditioner hade tagit Hans plats

bland dem till den grad, att Han var en främling för dem. Fädernas traditioner, de sköljde kärll och — och sättet att kamma sitt hår och bära de särskilda knapparna på sin rock och deras särskilda präst- — prästmantlar och — och den ene är en ståndaktig farisé och den andre är sadducé. Och det där hade tagit Ordets plats bland de där människorna till den grad, att då Gud besökte dem, var Han en främling.

⁷⁸ Får jag säga det här med kärlek och respekt, men för att slå fast det? Det är samma sak idag. Det har inte ändrats alls. Då Han kommer ibland människorna i Sin kraft och manifestation för att bevisa, att Hans Ord är detsamma igår, idag och i evighet, för att Han är Ordet, säger människorna: ”En spåman, en Beelsebub, en Jesus Only eller någonting sådant.” En del klassificerar en någonstans men det måste vara så.

Ser Ni, vi har inte haft någon profet nu på nästan tvåtusen år. Hedningarna fick ingen, ser Ni, det utlovades vid änden. Nu vet vi det genom Skriften. Vi vet det också genom historien, att det här är utlovat åt oss.

⁷⁹ Nu, efter fyrahundra år, vandrade Gud mitt ibland dem en dag. Enligt Skriften skulle Han bli kött och bo ibland dem. ”Hans Namn ska kallas Rådgivare, Fridsfurste, Mäktig Gud, Evig Fader.”

Och då Han kom ibland folket, sa de: ”Vi vill inte att den här Mannen ska regera över oss! Vad — vad har Han för medlemskort? Vilket samfund sände Honom?” Han fick inget samarbete. Varenda församling Han gick till, de kastade ut Honom. De hade ingenting att göra med Honom, för Han var inte en av dem.

Och liksom det var då, så är det nu! Bibeln säger, att Laodiceaförsamlingen skulle sätta Honom på utsidan och Han skulle knacka och försöka komma in. Det är något fel någonstans.

⁸⁰ Varför, nu då? De hade skapat sitt eget läger. De, om de hade känt till Ordet, skulle de ha vetat, vem Han var. Jesus sa: ”Om Ni. . . Rannsaka Skrifterna, för i Dem tror Ni Er ha Evigt Liv! Det är De, som talar om för Er, vem jag är.” Det är vad Skriften säger. ”Nu vittnar de om mig. Och om jag inte gör de gärningar, som det är utlovat, att jag ska göra, om jag inte gör de gärningar, som min Fader, Ordet. . . ’I begynnelsen var Ordet och Ordet var hos Gud och Ordet var Gud. Och Ordet blev kött och bodde ibland oss.’ Om jag nu är den Personen, rannsaka då Skrifterna och se efter, vad det är meningen, att jag ska göra! Och om jag inte består provet, om mina gärningar, de gärningar, som Ordet vittnar om, Fadern vittnar om mig, om de inte stadfäster, vem jag är, då har jag fel.” Det är riktigt. ”Om Ni inte kan tro på mig, så tro på Ordet,” sa Han, ”de gärningar, som Ordet frambringar.”

⁸¹ Ser Ni, Han var en främling ibland dem. De kände Honom inte. "Vi vill inte ha någonting att göra med den här karlen, bara en underlig karl, som hade fötts där nere i ett stall någonstans." Och de trodde, att Hans mor hade den här Babyn innan Den föddes, eller innan Den... Hade den här Babyn genom en utomäktenskaplig födsel, rättare sagt. Och att de sedan, innan Babyn föddes, gick hon och gifte sig med Josef och att han gjorde det bara för att hålla det svarta märket borta från henne, hennes karaktär. "Och Han blev en underligt slags karl, för att Han var ett barn, som fötts utom äktenskapet och det var orsaken till att Han var det."

Och då Han kom ut, vad gjorde Han? Rev ner deras trosbekännelser, stötte omkull deras bord, drev ut dem från platsen och sa: "Det är skrivet!" Amen! Det borde ha talat om, vem Han var. "Det är skrivet!"

⁸² Nåväl, de skulle inte ha något att göra med en sådan Man som den där. Men långt nere i djupet av sina hjärtan visste de, vem Han var, för Nikodemus konstaterade klart, att: "Mästare, vi, fariséerna, vi vet, att Du är en lärare, som kommit från Gud, för ingen människa skulle kunna göra de ting Du gör, om inte Gud vore med henne." Varför erkände de Honom inte då? Därför att deras läger hade dragit sin gräns. Det skulle inte släppa in Honom i lägret. Det skulle inte låta någon gå ut till Honom. De hade sitt eget läger. Han kom om natten, då porten faktiskt var stängd. Men han fann, att han kunde, mötte Honom ändå.

⁸³ Ja, samma sak nu! De har... Han har blivit en främling, en utlänning. De förstår Det inte. "Varför skulle det vara *så här* och varför skulle det vara *så där*?" Då Ordet självt vittnar om, att det här är exakt det, som det är meningen att det ska göras i den här tiden. Hur har vi inte gått igenom det, om och om igen, men det är Sanningen.

⁸⁴ För dem i deras läger var Han: "En fanatiker, en som bröt med deras tradition, en som förvirrade deras församlingar, faktiskt bara en spåman, en spiritist, som hette 'Beelsebub'. Det var, vad Han var."

Och jag tror, att om Han kom ibland oss idag, skulle Han vara samma sak för oss. För vi har tradition, vi har samfund, vi kan inte ens komma sams med varandra. Varför? Det finns bara ett enda ställe, där människor kan komma sams, det är under det utgjutna Blodet. Och Blodet utgjöts som ett Livsfrö för att ge liv åt den här Säden, Ordet. Utanför detta kommer våra samfundsbarriärer alltid att hålla folk borta.

⁸⁵ Men Han skulle vara en främling idag. Han skulle kallas för samma sak. Han skulle aktas, Han skulle sättas utanför lägret. Och visste Ni... Samma Bibel som säger, att Han skulle försmås av människorna, "en smärtornas Man, förtrogen med krankhet" och de försmådde: "och vi höll Honom för att

vara slagen och förödmjukad av Gud.”, just det Skriftställe, som säger det där. Precis samma profet, som sjöng ut: ”Min Gud, min Gud, varför har Du övergivit mig? Mina ben, de stirrar allesammans på mig. De genomborrade mina händer och mina fötter.” Då de sjöng den hymnen i kyrkan, höll de på att korsfästa sitt Offer, den Gud, som de trodde, att de tjänade.

Så är det idag, just den Guden!

⁸⁶ Titta, vad profeten sa, Amos, då han kom in i Samaria! Och hans små ögon smalnade, då han kom upp över den och såg den där syndiga staden, där kvinnorna låg med männen på gatan, ett modernt Amerika. Då han tittade upp över den, smalnade hans ögon. Och han hade ingen, som sponsrade honom. Han hade inget medlemskort. Gud hade sänt honom. Skulle folket höra på hans Budskap? Nej, de skulle inte höra på honom. Men han profeterade och han sa: ”Just den Gud, som Ni påstår Er tjäna, kommer att förgöra Er.”

Och jag säger i Jesu Kristi Namn: Just den Gud, som den här nationen, som påstår sig vara en religiös nation, just den Gud, som de påstår sig tjäna, kommer att förgöra dem i deras ondska. Han, som de påstår sig tjäna, kommer att utplåna vartenda samfund från jordens yta.

⁸⁷ Så lägg märke till, att Han tillrättavisade dem och de körde ut Honom ur sitt läger. ”Jesus led utanför lägret.” De satte Honom utanför lägret, på utsidan, långt utanför deras läger.

⁸⁸ Vi finner, att Bibeln säger, att i den här yttersta tiden under den här Laodicea-tidsåldern, skulle de göra samma sak. De skulle köras ut ur lägret.

Titta nu, vad Han säger, att vi ska göra nu, avslutningsvis.

”Sattes utanför lägret”, där offren brändes. Det var där Han hörde hemma. Han var Offret.

⁸⁹ Vet Du nu, broder, syster, att varena en av Er allesammans måste offra? Du måste vara Guds offer, offra det, som hör världen till, offra Dina egna världsliga nöjen, offra det, som hör världen till. Vet Du skälet till, att folk inte vill göra det?

⁹⁰ Du vet, ett får, ett får har ingenting annat än en enda sak att offra och det är ull. Och det blir inte ombett att producera eller att tillverka litet ull för det här året. Det ombeds att prod- . . . Att ha ull.

Vi ombeds inte att tillverka någonting. Vi ombeds att bära Andens frukt. Det vill säga, fårets insida, vad det är på insidan, åstadkommer ullen på utsidan. Och då en människa har Kristus på insidan, gör det henne Kristus-lik på utsidan, inte något konstgjort oäkta.

⁹¹ Nåväl, vi finner, att då det där äger rum, då Kristus kommer tillbaka, hur behandlas Han? Precis liksom det var i begynnelsen. Har alltid varit så.

⁹² Så Han tillrättavisade dem så, att de satte Honom utanför sitt läger och gjorde Honom till syndare. Så att: "Han blev synd för oss."

⁹³ Nu, efter hundratals år, ja, nästan tvåtusen år, har Han besökt deras läger igen enligt Sitt utlovade Ord, att Han skulle göra det i den yttersta tiden. Han har besökt lägret igen. Han har besökt lägret för att uppenbara det här Ordet idag.

Precis liksom Han besökte det fordom på den tiden och som Han gjorde på Mose tid. Det var inte Moses, som gjorde det där, Moses var en människa. Det var Kristus.

⁹⁴ Titta på Josef, livet! Älskad av fadern, hatad av sina bröder, för att han var siare. Och de hatade honom utan orsak. Det var enda skälet till, att de kunde hata honom.

Fullkomlig förebild till idag, exakt. Församlingen igen, de hatar det andliga.

Och vi finner, att han såldes för nästan trettio silverpenngar, troddes vara död. Togs upp och sattes i fängelse, liksom Jesus blev på korset. En man förlorad och en man frälst. Och togs därifrån till Faraos högra sida. Det är precis liksom man gjorde med Jesus.

⁹⁵ Det var David, som gick upp genom gatorna, gråtande, en försmådd konung och satt uppe på berget och grät över Jerusalem. Det där var inte David. Davids Son satt några hundra år senare på samma höjd och grät, för att Han var en försmådd Konung ibland Sitt eget folk. Det är alltid Kristus.

Och idag, då det är profeterat, att Kristus måste komma in i lägret, vet Ni vad, som skedde? Det blir precis exakt liksom det var då. Det måste vara på det viset, för att infria det, som Ordet här utlovar, att Han ska göra.

⁹⁶ Kom nu ihåg, att Kristus fanns på Noas tid. Det var Kristus, "Jesus Kristus, densamme igår, idag och i evighet", det försmådda Ordet för tidsåldern.

⁹⁷ Lägg märke till det, och Hans profetia i Uppenbarelsboken 3 fann det, då Han kom i den här yttersta tiden, vara liksom Han profeterade, att Han skulle komma i den här yttersta tiden. Och hurudan fann Han församlingen i Laodicea? "Rik, behöver ingenting." "Och sitter som drottning och kan inte se någon sorg." "Och satte Honom utanför församlingen", hade ingen användning för Honom. Han gick utanför lägret igen. Men då visste hon inte, att hon var naken, blind och ömkansvärd och inte visste det.

⁹⁸ Åter igen, om Han kom igen på samma sätt, som Han var då, skulle Han tillrättavisa varenda kvinna, som bar shorts. Han skulle tillrättavisa varenda kvinna med kortklippigt hår, vartenda målat ansikte, varenda man, som var liten nog att låta sin hustru göra det där. Det skulle Han fortfarande. Sedan

skulle Han riva ner vartenda samfund, som fanns, och hugga sönder varenda trosbekännelse vi hade. Tror Ni, att Han skulle göra det? [Församlingen säger: "Amen!" – Utg.] Visst skulle Han det. Det är riktigt.

⁹⁹ Vad skulle de göra med Honom? Sätta Honom utanför lägret. De skulle förvisso inte samarbeta med Honom. Nej, sir!

¹⁰⁰ Nu finner vi Honom åter, i den här tiden, som Bibeln säger, att Han skulle vara, satt utanför lägret. För Han förblir alltid densamme, Ordet, densamme igår, idag och i evighet.

¹⁰¹ De – de vill inte ha Honom. De försmådde Honom igen med sitt rådslut. De skulle föredra, idag, liksom de gjorde då, då Han stod inför rätta. Och idag, då Ordet står inför rätta, vad har skett? De har försmått Det igen, liksom de gjorde då, och godtagit en Barabbas, en mördare, i stället för Kristus. Rådet skulle göra samma sak. Och idag, för att de har försmått Ordet och det fullkomliga beviset för vilken tid det är, har de sålt sig och godtagit en Barabbas, Kyrkornas Världsråd, en Ordets mördare. [Blankt ställe på bandet. – Utg.]

¹⁰² De förnekar Hans Ord, förnekar Hans dop, förnekar Hans Kraft, förnekar Hans tecken. Och med en traditionens trosbekännelse igen, om att bära bakvända kragar och allting, göra sig trosbekännelser osv. försöker de med goda gärningar. De var inte bestämda till Liv till att börja med. De hade ingenting att tro med.

"Den, som känner mig, känner min Fader. Och liksom Fadern har sänt mig, så sänder jag Er." Den Gud, som sände Jesus, vandrade i Jesus. Och den Jesus, som sänder Dig, vandrar i Dig. "Den, som tror på mig, de gärningar jag gör, ska han också göra. Gå Ni ut i hela världen och predika Evangeliet för allt skapat", svart, gult, vitt, brunt, vad det än må vara! "Dessa tecken ska följa dem, som tror." Hur långt? "Hela världen och till allt skapat."

¹⁰³ En liten baptistpredikant kom till mig för inte så länge sedan i Tucson och sa: "Broder Branham, här är felet med Dig. Du försöker göra det här till en apostolisk tidsålder." Han sa: "Det finns ingenting sådant som en apostolisk tidsålder idag. Den apostoliska tidsåldern är slut."

¹⁰⁴ Jag sa: "Är den? Det visste jag inte."

Så sa Han: "Nåväl, det är den."

Jag sa: "Är Du säker?"

Han sa: "Visst är jag säker," sa han.

"All right," sa jag, "Hur kan Du tro, att den är slut?"

Han sa: "Den var för apostlarna."

¹⁰⁵ Jag sa: "Petrus sa på Pingstdagen. Tror Du på hans Ord?"
"Jajamensan."

¹⁰⁶ "Han sa: 'Omvänd Er, varenda en av Er, och bli döpta i Jesu Kristi Namn! För det här löftet är till Er och till Era barn och till Era barns barn och till dem, som är i fjärran, ja, så många, som Herren, vår Gud, ska kalla.'"

¹⁰⁷ Detta samma löfte, vi måste komma tillbaka till det! Doktor Simon Petrus skrev ett recept. Bibeln säger: "Finns det inget balsam i Gilead? Finns det ingen läkare där?"

Nåväl, Ni vet, om man tar en doktors recept. Då han finner en sjukdom i ens kropp och han skriver det där receptet, är det bäst, att man tillreder det, får tag i någon riktig apotekare, som tillreder det, precis som det är skrivet. För han måste lägga i så mycket gift och så mycket motgift, så mycket som ens kropp kan tåla. Ser Ni, han . . . Det har redan blivit prövat och bevisat och man måste ta det där receptet. Om man inte gör det, man får någon kvacksalvare, som inte vet hur man ska mäta upp den där medicinen riktigt, till att mixtra med det där, kommer han att döda en. Och om han lägger för mycket svaghet i det, kommer det inte att göra någon nytta för en.

¹⁰⁸ Och det är det, som är felet med en massa av Er doktorer. Ni följer inte det där receptet!

Petrus sa: "Jag ska ge Er ett evigt recept åt Er och Era barn och dem, som är långt borta, ja, så många som Herren, vår Gud ska kalla." Inte: "Kom och anslut Er!" Utan: "Omvänd Er, varenda en av Er, och bli döpta i Jesu Kristi Namn till Era synders förlåtelse, så ska Ni få resultatet", amen, "Den Helige Ande. För löftet, det här receptet, är till Er och till Era barn."

Sluta nu, en del av Er kvacksalvare, att skriva de där falska recepten! Förstår Ni? Ni dödar Ert folk. Mm-m. Det är orsaken till, att det Verkliga inte når dem. Ja.

¹⁰⁹ Ni vet, ifråga om just det här receptet, hur finner doktorn sin medicin? De tar alltid och . . . Vetenskapsmännen försöker räkna ut någonting, sedan ger de det till ett marsvin och ser efter om det dödar det eller inte.

Och sedan, vet Ni, är det möjligt, att medicinen verkar. Man, man kanske blir bra och det kan hända, att den dödar en, för, ser Ni, alla människor är kanske inte som marsvin.

Så, men det är någonting med det här receptet, det är för alla.

¹¹⁰ Och sedan, vilken riktigt bra doktor som helst, som inte . . . Som har stor tro på sin egen medicin, han ber ingen annan. En del av dem är fega nog att få tag i en fånge med livstidsdom och så frige honom, om han överlever det, låter honom ta receptet.

¹¹¹ Men i det här fallet hade vi en verklig Doktor. Han kom, tog receptet själv. Förstår Ni? "JAG ÄR." Inte: "Jag ska bli." "Jag är uppståndelsen och Livet.", säger Gud. "Den som tror

på mig, om han än vore död, ska han ändå leva. Och vem som helst, som lever och tror på mig, ska aldrig dö." Marta sa . . . Han sa: "Tror Du detta?"

¹¹² Hon sa: "Ja, Herre, jag tror, att Du är den Kristus, som skulle komma till världen. Det spelar ingen roll hur mycket resten av dem skriker mot Dig, jag har redan sett det!"

¹¹³ På Golgata tog Han injektionen, själv. Och på Påskmorgonen kunde döden inte behålla Honom. "Jag är uppståndelsen och Livet." De injicerade död i Honom, men Han uppstod som Segrare över döden, dödsriket och graven. Han tog injektionen, själv.

Och Han sände ut några doktorer, som hade uppenbarelsen om vem Han var, för att skriva ett recept.

"Vem säger människorna, att jag, Människosonen, är?"

¹¹⁴ Petrus sa: "Du är Kristus, den levande Gudens Son."

¹¹⁵ Han sa: "Salig är Du, Simon. Du har det nu. Jag ger Dig nycklarna till Riket. Vad Du än binder på jorden, ska jag binda det i Himmelen. Om Du löser på jorden, ska jag lösa det i Himmelen."

¹¹⁶ Och på Pingstdagen, då de såg allt det här pågå, sa han . . . De sa: "Vad kan vi göra för att få den här vaccineringen?"

¹¹⁷ Här läste han receptet. Han sa: "Nu ska jag skriva ett recept. Det är för Er och för Era barn och för dem, som är i fjärran, ja, så många, som Herren, vår Gud, någonsin ska kalla."

Fuska inte med receptet, Du kommer att dö! De gör det så svagt idag, att det inte är någonting annat än ett samfundsvatten, det är riktigt, någon balsameringsvätska, som de sprutar in i en död människa för att göra henne ännu dödare.

Å, men broder, det finns en äkta smörjelse! Det finns ett balsam i Gilead. Det är till för helandet av själen. Fuska bara inte med receptet! Ta receptet precis liksom det är skrivet, så är Gud bunden vid Sitt Ord, inte bunden vid trosbekännelsen eller dogmen eller samfundet. Han är bunden vid Sitt Ord. Följ receptet, det är den första grunden. Starta, sedan är Du anställd och redo att börja arbeta.

Lägg märke till: "utanför lägret"!

¹¹⁸ De har valt en Barabbas idag. Då Evangeliet har gått fram och tillbaka, världen runt, stora tecken och under har följt med väckelsen, men i stället för att komma in och försöka göra det, förenar de sig direkt med Barabbas. "Hellre än att vi ska ha detta nonsens osv. i vår församling, blir vi klassiska liksom resten av dem." Nu har de fått ihop Rom och allesammans, en Barabbas. Lägg märke till det, då är vi i det där stora lägret.

119 Vi inbjuds att gå utanför det där lägret. ”Även Jesus led utanför porten, för att Han skulle helga folket med Sitt eget Blod. Låt oss gå till Honom utanför porten”, se upp! ”och bära Hans smälek.”

120 Vad blev Han smäddad för? Inte för att Han var metodist eller baptist, det försäkrar jag Er, inte för att Han var farisé eller sadducé. För att Han var det stadfästa Ordet.

121 ”Och bära Hans smälek”, för (vad då?) det stadfästa Ordet. Det är riktigt. Det var det, han gjorde. Han sa: ”Om jag inte gör min Faders gärningar, så tro mig inte, om jag inte är svaret på alla Skriftens frågor!”

122 Nya Testamentets Jesus var det Gamlas Jehova. Exakt rätt! Jag tror, som jag sa till Er för någon tid sedan nu eller någonstans i ett möte. Det kanske inte var här. ”Det Gamla Testamentets Jehova är det Nyas Jesus.” Kommer Ni ihåg. . .

Då jag gick på ekorrjakt den där morgonen och där var det, de där tre stora stammarna gick ihop till en där ute, på själva berget, jag stod där och tittade på det. Och jag närmade mig och tog av mig min hatt, la ner min bössa, kom upp dit. Och en röst skakade skogen och sa: ”Nya Testamentets Jesus är det Gamlas Jehova. Förbli trofast!” Så just nedanför där var det ekorrarna uppenbarade sig då, kom till existens, då det inte fanns några där. Förstår Ni? Det där är Sanningen. Förstår Ni? Det är sant. Så Gud, som jag står inför, vet att det är Sanningen om det. Det är riktigt. Det är Sanningen.

123 Rakt ner i Kentucky och det finns folk, som sitter just här ikväll, som var närvarande, då det skedde igen, samma sak. Ja. Vi vet, att det är Sanningen, Gamla Testamentets Jesus!

124 Liksom då kineserna först kom över hit, de kunde varken läsa eller skriva vårt språk, men de var duktiga tvättare. Och så skulle de. . . Man gick ner till det kinesiska tvätteriet. Han skaffade sig bara några rena små vita lappar. Han kunde inte läsa alls och han visste, att man inte skulle kunna läsa det, om han skrev det. Så då man kom, tog han bara den här lilla vita papperslappen, någonting i *den här* stilen, säger vi, just här, och han rev den på ett visst sätt *så där*. Nu gav han en den ena pappersbiten och han behöll den andra pappersbiten. Och då man sedan kom tillbaka för att hämta sin tvätt, sa han: ”Låt mig se Din papperslapp!” Och han fick dem, om de passade ihop, var det klart. Man fick sina smutsiga kläder tillbaka rena.

125 Och Jesus passade ihop med varenda profetia, alla det Gamla Testamentets Jehovas mönster är det Nyas Jesus. Han passade ihop med allting.

Låt mig säga det här med gudsfruktan och respekt, men i kärlek, dock i allvaret att veta, var jag står! Budskapet till den

här tiden har passat ihop med allting Bibeln har talat om den här tiden. Om Du nu har några smutsiga kläder, så lämna in dem! Mm-m. Är Du tvagen i Lammets Blod?

126 Lägg märke till: ”och bära Hans smälek”, för att Han var det stadfästa Ordet. Liksom då, så är det nu. Han är densamme igår, idag och i evighet. Hebreerbrevet 13:12 och 13. Vi finner Hebreerbrevet 8... 13:8 också. ”Och bära Hans skam”, för Evangeliets skull.

127 Att bära Hans Namn! Han sa: ”Jag kom i min Faders Namn.” Vad är Faderns Namn? Han kom i Sin Faders Namn. Han sa: ”Jag kom i min Faders Namn och Ni tog inte emot mig.” Nåväl? Vad är Faderns Namn? Jag antar, att Ni borde veta det. Förstår Ni?

Att bära Ordets smälek. Det bars alltid ut ur deras läger. De kastade ut Det. Man skulle bli utskrattad och hånad.

128 Och idag, där jag en gång startade över nationerna... Jag talar inte om mig själv, var snäll och tro inte, att det här är någonting personligt! Men min tid är ute och jag har omkring tio sidor här. Ni kan se, vad som är kvar här, av anteckningar, ser Ni. Förstår Ni? All right. Men lyssna! Började först...

129 La Ni märke till Jesus, då Han först började? ”Å, den unge Mästaren! Å, Han var en underbar Man! Kom över hit! Kom och predika för oss!”

130 Men en dag satte Han Sig ner hos dem och Han sa: ”Om Ni inte äter Människosonens kött och dricker Hans blod, har Ni inget Liv i Er.”

131 Vad tror Ni, att sällskapetets doktorer och intellektuella tänkte? ”Den här mannen är en vampyr.” Förstår Ni? ”Han vill, att man ska dricka människoblod. Det där är för mycket för oss. Fly från Honom! Prästerna sa, att Han var tokig, jag tror det.” Och Bibeln säger, att de gick bort.

132 Så hade Han sjuttio ordinerade predikanter. Och Han sa: ”Jag kan inte ha dem.”

Så Han såg Sig omkring på dem, Han sa: ”Vad ska Ni säga, då Ni får se Människosonen fara upp till Himmelen, varifrån Han kom?” Nu förklarade Han aldrig de här sakerna. Han lät dem bara vara. Förstår Ni?

133 Och de sa: ”Människosonen? Vad då? Vi äter tillsammans med Mannen. Vi fiskar tillsammans med Honom. Vi ligger på strändarna tillsammans med Honom. Vi har sett vaggan Han vaggades i. Vi känner Hans mor. Vi känner Hans bror. Vem kan ta emot någonting sådant?”

Och Bibeln säger: ”De vandrade inte längre tillsammans med Honom.”

¹³⁴ Så vände Han sig om till Petrus och resten av dem, sa: "Jag valde tolv. Er tolv." Från tusentals år Han nu nere i tolv. Han sa: "Jag valde tolv. Sedan är en av Er en djävul. Jag visste det från början." Han sa: "Vill Ni nu gå med dem?"

Han behövde inte behandla dem som småbarn och klappa dem och: "Jag ska göra Dig till diakon, om Du går med i min församling." Förstår Ni? Hade inget intresse av det. Han förklarade det aldrig ens. Inte heller kunde lärjungarna förklara det.

Men, som Ni minns, hade Han just sagt till dem: "Jag kände Er innan världen grundlades. Jag bestämde Er till att få glädje hos mig." Förstår Ni? Där var det, "innan världen grundlades", förutbestämda.

¹³⁵ De där apostlarna stod där precis lika barska. De kunde inte förklara, hur de skulle äta Hans kött och dricka Hans blod. De kunde inte förstå, hur Han någonsin kom ner, då Han hade varit där tillsammans med dem hela tiden. Han kunde inte förklara det. Folket kunde inte förklara det. Ingen kunde förklara det.

Men Petrus sa de där anmärkningsvärda orden. Inte underligt, att Han gav honom nycklarna. Han sa: "Herre, vem skulle vi gå till? Vi är övertygade. Vi vet, att Du, och bara Du, är det utlovade Ordets bekräftelse idag. Vi vet, att Du allena har Livets Ord. Vi kan inte förklara de där sakerna, men vi tror Det i alla fall."

¹³⁶ Lilla Marta sa: "Min bror är död. Han ligger i graven. Han är ruttan, han stinker. Herre, om Du hade varit här, skulle min bror inte ha dött. Men till och med nu, vad Du än ber Gud om, kommer Gud att ge Dig." Oj, oj!

¹³⁷ Han sa: "Jag är uppståndelsen och Livet. Den som tror på mig, om han än vore död, ska han ändå leva. Den, som lever och tror på mig, ska aldrig dö. Tror Du detta?"

¹³⁸ Hon sa: "Ja, Herre. Jag kan inte förklara det, men jag tror det. Jag tror, att Du är den Kristus, som skulle komma till världen. Jag tror, på grund av det berömda Skriftstället, att Du uppfyller kvalifikationerna för Detta."

¹³⁹ Han sa: "Var har Ni begravt honom?" Oj, oj! Någonting måste ske. Vartenda hjul kommer i ingrepp vid rätt tid. Förstår Ni?

¹⁴⁰ Han gick ner till graven. Bibeln säger: "Ingen skönhet, så att vi skulle dras till Honom." Troligen en liten, kutryggig Man, som stod med de små axlarna sänkta, trött och sliten av vandringen.

Han sa: "Lasarus, kom fram!" Och en man, som hade varit död i fyra dagar, stod upp på sina fötter.

¹⁴¹ En kvinna från Christian Science. Förlåt, om jag sårar Era känslor, jag menar det inte så. En kvinna från Christian

Science, just från den församlingen, mötte mig där ute en dag. Och hon sa: "Herr Branham," sa hon, "jag tycker om Din predikan, men det är en sak Du gör alltför mycket i den!"

Jag sa: "Vad är det?"

Hon sa: "Du skryter för mycket om Jesus."

¹⁴² Jag sa: "Jag hoppas, att det är allt Han har emot mig." Förstår Ni? Förstår Ni? Förstår Ni?

¹⁴³ Hon sa: "Du gör Honom gudomlig." Ser Ni, de tror inte, att Han var gudomlig. De tror, att Han bara var en vanlig människa, en god lärare, filosof. Hon sa: "Du gör Honom gudomlig. Och Han var inte gudomlig."

¹⁴⁴ Jag sa: "Joo då, det var Han."

Hon sa: "Om jag bevisar för Dig, med hjälp av Din egen Bibel, att Han inte var gudomlig, vill Du då tro det?"

¹⁴⁵ Jag sa: "Min Bibel säger så, jag – jag tror på Ordet. Det är vad Han är."

Och hon sa: "I Johannes Evangelium, 11:e kapitlet, då Jesus gick ner till Lasarus' grav, säger Bibeln, att Han grät."

Jag sa: "Vad har det att göra med det?"

Hon sa: "Jo, det visar, att Han inte var gudomlig."

¹⁴⁶ Jag sa: "Du kan bara inte se, vem Mannen var. Han var både Gud och människa. Och grät som en människa, då Han grät över deras sorg. Men då Han stod och sa: 'Lasarus, kom fram!', och en man, som hade varit död i fyra dagar, stod upp på sina fötter igen, det var mer än en människa." Jajamensan! Ja minsann!

¹⁴⁷ Och jag har ofta yttrat, att då Han kom ner från berget den kvällen, hungrig, var Han människa. Han var hungrig nästa morgon. Han var människa. Men då Han tog två bullar och fem fiskar och mättade fem tusen, tog upp sju korgar, det var mer än en människa. Jaa, sir. Han var människa på korset, då Han ropade: "Min Gud, har Du övergivit mig?" Då Han ropade: "Ge mig att dricka!" och de gav Honom ättiksvin och galla, var Han en människa, som ropade. Men på Påskmorgonen, då Han bröt alla dödens, dödsrikets och gravens insegel och uppstod, var Han mer än människa.

¹⁴⁸ Han var människa den där kvällen, då Han låg i aktern på den där lilla båten, då Han var ute med lärjungarna och tiotusen havsdemoner svor på, att de skulle dränka Honom. Mmm. Där ute i ett gammalt litet skepp, liksom en kork där ute, så där, Han var så trött, att inte ens det väckte Honom. Han var människa, då Han sov. Men då Han satte Sin fot på båtens reling, sedan såg upp och sa: "Stilla, var tyst!" och vindarna och vågorna lydde Honom, det var mer än en människa. Det var Gud!

Inte underligt att poeten sa:

Då Han levde, älskade Han mig, då Han dog
frälste Han mig.

Begraven bar Han mina synder långt bort.

Då Han uppstod, rättfärdiggjorde Han fritt
och för evigt.

En dag ska Han komma, å, härliga dag!

¹⁴⁹ Jajamensan! Gå utanför lägret! Jag bryr mig inte om, vad det kostar.

Detta heliga kors ska jag bära

Tills döden ska sätta mig fri.

Sedan fara hem för att bära en krona,

För där finns det en krona åt mig.

¹⁵⁰ Avslutningsvis vill jag säga det här. Jag läste en berättelse för en tid sedan om en domare. Han var en rättfärdig man, en god man, var älskad. Och det fanns en skara människor i staden, som trodde, att de kunde komma undan med vad som helst, så de hade överflöd, så de öppnade ett illa beryktat hus, drev en spritbutik, sprit, allting sådant. Det var olagligt. Och de åkte fast för lagen, den federala polisen, och ställdes inför rätta. Och då allt folket i staden, den lilla staden, samlades, visste de, att den här mannen hade gjort en massa saker däromkring, mannen som hade drivit det illa beryktade stället. Och de — de, juryn fann mannen skyldig, för han hade tagits på bar gärning. Och så fann då domaren honom skyldig och dömdde honom till så och så många år, ovillkorligt, utan möjlighet att överklaga eller någonting skickade han iväg honom, för det var, vad lagen sa.

¹⁵¹ Människorna utanför rättssalen hann upp honom och sa: "Vet Du vad? Varenda person i den här staden kommer att hata Dig!" De sa: "De hatar Dig, för att Du fattade det där beslutet om den där mannen." De var själva spelare, allesammans. Och de sa: "Vi — vi hatar Dig allesammans. Vi kommer aldrig, att välja Dig på nytt. Inte en enda av oss kommer att rösta på Dig." och buade ut honom, då han gick nerför gatan.

¹⁵² Och han stannade till bara en minut och sa: "Låt mig få ordet!" Han sa: "Jag har gjort exakt det, som var min plikt. Mannen var skyldig, vem han än var. Och jag var tvungen att döma honom enligt den lag, som jag svor, att jag skulle upprätthålla."

Han sa: "Du är hatad i den här staden!"

¹⁵³ Han sa: "Men jag är högt älskad hemma av de mina."

¹⁵⁴ Vi kanske tycker det samma, om Ni ursäktar uttrycket. Jag har stått för det, som jag blev frälst för att göra, upprätthålla detta Guds Ord. Jag vet, att samfunden hatar mig för de saker jag säger, men jag är högt älskad i Hans Hus, bland Hans folk.

Låt oss be!

¹⁵⁵ Herre Jesus, vi må vara hatade av världen men älskade av Fadern. Hjälp oss, käre Gud! Hjälp de här människorna, så att var och en av dem, Herre, så att Dina välsignelser kommer att vila över dem! Låt oss gå utanför lägret nu! Låt oss gå bortom våra egna tankar! Låt oss gå enligt Guds tankar! Och Bibeln säger så här: "Låt det sinne, som var i Kristus, vara i Er!" Så låt oss tänka Hans tankar, inte våra egna tankar, för vi har för det mesta fel. Så, för att vara säkra, låt Hans sinne vila i oss! Och Hans sinne var att göra Faderns vilja och Faderns vilja är Hans utlovade Ord.

¹⁵⁶ Låt oss gå utanför lägret ikväll, Herre, och finna Jesus! Vi kommer aldrig att finna Honom genom att gå in i församlingen. Vi kommer aldrig att finna Honom genom att skaka hand med någon predikant eller — eller skriva under på någon trosbekännelse eller någonting vi lovar, att gå till söndagsskolan så och så många dagar om året osv. Vi kommer endast att finna Honom i Ordet, för Han är Ordet.

¹⁵⁷ Och då vi ser utlovat för den här tiden, att Han skulle vara utanför lägret, utkastad igen, så låt oss nu gå utanför lägret, redo att bära Hans smälek, hatade av den här världen men älskade av Denne, som har inbjudit oss till Lägret! Ge oss det, Herre!

¹⁵⁸ Om det finns några här, som inte känner Honom och aldrig har gått längre än till något församlingsanknytningsläger, fast man bekänner sig vara kristen. Men då man säger: "De här sakerna, tror jag, är till för en annan tid.", visar det, att det inte kan vara Den Helige Ande.

Hur kan en människa, som är fylld med Den Helige Ande någonsin bli döpt genom att använda "Faderns, Sonens, Den Helige Andes" namn? Då Paulus, den store aposteln, sa: "Om en Ängel kommer från Himmelen. . ." Man kanske har gjort det en gång, för att man inte visste om något annat. De där människorna i Apostlagärningarna 19 gjorde det, då de inte visste om någonting annat. Men han sa: "En ängel, som predikar någonting annat, han vare förbannad!"

Hur kan man ta emot någon trosbekännelse eller någon ism, något ett eller annat, då Bibeln säger: "Löftet är till Er", samma sak här, "Den Helige Andes verkliga dop."?

¹⁵⁹ Hur kan Den Helige Ande, som skrev Ordet, vara i en och förneka Ordet? Hur kan Den förneka, då just Den Helige Ande själv sa: "Om någon person kommer att lägga till ett enda ord till Detta eller ta bort någonting från Det, kommer jag att ta bort hans del ur Livets Bok."? Hur kan Den Helige Ande sedan ta bort någonting ur Ordet eller lägga till någonting till Ordet?

¹⁶⁰ Min vän, både här och i den osynliga värld, dit bandet kommer att gå, osynlig för oss nu, låt det där gå djupt in i Ditt hjärta från den här förmiddagens Undervisningsbudskap, då vi ser, var vi är! Om Du aldrig än någonsin har tagit det här

receptet, som jag talade om för en stund sedan, vill Du inte ta emot det? Vi är här för att göra allt vi kan för Dig för att hjälpa Dig.

¹⁶¹ Jag är bara ett vittne. Jag är bara en valarbetare. Liksom vi har i Louisville nu, Kentuckys Demokratiska Konvent. . . De bygger plattformen åt sin man, som ska väljas. Jag bygger också en plattform åt min Herre. Vill Du inte ta emot Honom ikväll som Din egen?

¹⁶² Med våra huvuden böjda och våra hjärtan också i det här ögonblicket, skulle Ni bara vilja räcka upp Era händer och säga till Gud. Inte till mig, jag är bara en människa. Räck upp Era händer till Gud, säg: "Gud, var barmhärtig mot mig! Jag vill verkligen ha alla de här sakerna, som jag har hört om. Jag vill gå utanför lägret. Jag bryr mig inte om, vad vem som helst säger." Gud välsigne Er! Oj, oj, så många händer, så många händer! "Jag vill gå utanför lägret. Vad det än må kosta mig, ska jag ta mitt kors och bära det varenda dag. Jag ska gå utanför lägret. Vad folk än säger om mig, vill jag följa Honom utanför lägret. Jag är färdig att gå."

¹⁶³ Himmelske Fader, Du har sett de där händerna. Kanske hundra människor, eller fler, i byggnaden räckte upp sina händer. Herre, det är Någonting nära dem nu, någon annan person, Kristi Person, den osynlige för det naturliga ögat, som har fått dem att fatta ett beslut. I deras eget liv vet de, då de ser sig i spegeln, ser de, att det är något som fattas. Och de vill, att deras liv ska formas enligt Guds löfte, och de har räckt upp sina händer i djup ärlighet. Hjälp dem, Herre, till den härliga dörren ikväll, in till fårafällan! Må de komma in vänligt och ödmjukt! Ge oss det! De är Dina, Herre. Ta hand om dem!

¹⁶⁴ De kunde nu inte ha fattat det där beslutet, de kunde inte ha räckt upp sina händer utan någonting övernaturligt. Det visar, att där finns ett liv där någonstans. För enligt vetenskapen skulle tyngdkraften hålla våra händer nere. Men det var någonting, som träffade deras sinne, som fick dem att trotsa tyngdkraftens lag och räcka upp sina händer mot Skaparen, som tog hit dem. "Ja, jag vill gå hela vägen. Jag vill gå utanför lägret ikväll."

¹⁶⁵ Herre, bassängen är färdig för det första draget efter omvändelsen, att sedan bli döpt och ett löfte om att få Den Helige Ande. I den här yttersta tiden, en kallelse tillbaka till den ursprungliga Tron, det ursprungliga receptet! Vi ser alltför många människor borta från Kristus, som håller på att dö av de här andra människo-gjorda recepten. De kan vara aldrig så goda i sina samfund, men Herre, jag — jag vill ha Ditt recept.

Du är vår Doktor. Det finns en Doktor. Det finns balsam i Gilead. Det finns en Läkare här ikväll, som kan hela varenda

syndasjuk själ, som han hela varenda fysisk varelse. Alla tiders store Doktor, himlarnas och jordens store Skapare, kom nu, om Du vill, ibland oss och tala till oss! I Jesu Kristi Namn.

¹⁶⁶ Medan var och en ber i sitt hjärta: "Herre Jesus, hjälp mig nu!" Och om Du aldrig har blivit döpt och Du är övertygad. . . Jag har inte predikat om dopet. Men Du är övertygad om, att Du bör döpas med kristet dop, det enda sätt, som någon kristen. . .

¹⁶⁷ Tänk om Du skulle komma Dit upp, döpt på något annat sätt, och samme Jesus som sa: "Den som tar bort ett enda Ord eller lägger till ett enda Ord, densammes del ska tas bort ur Livets Bok."! Jesus sa så där. Och Han sa: "Alla Skrifterna är inspirerade och måste gå i uppfyllelse." Nu vet Du bättre. Vad ska Du göra med det?

¹⁶⁸ Om Du bara har haft en känsla eller någonting! Jag tror på känslor. Om Du bara har dansat i Anden, talat i tungor! Jag tror på det också. Men om det är alltsammans och Din ande i Dig säger till dig att inte följa Ordet, då Du vet, att Det är riktigt, är det något fel på den anden. Det är inte Den Helige Ande. Det kan det inte vara. Ser Du, Den skulle identifiera Sitt eget Ord. Det vet Du. Du kan göra Dig färdig att komma nu, medan vi ber.

¹⁶⁹ Jesus från Nasaret, kom nära nu och tala till vartenda hjärta! Jag överlämnar dem åt Dig. Må de vara. . . Alla de här händerna, de är Budskapets troféer, Herre, från Dig och Din härliga, majestätiska Närvaro, som är hos oss nu. Vilken människa som helst, som är känslig för Anden, kan tala om, att Du är här, den här underbara helighetskänslan. Ge oss det, Herre, just nu, i Jesu Kristi Namn.

Med våra huvuden böjda nu.

¹⁷⁰ Om det finns män här, som skulle vilja bli döpta i Jesu Kristi Namn, vill omvända sig, vill söka Andens dop, så är det ett rum öppet till vänster om mig, kvinnor till höger. Det kommer att finnas någon där inne för att vägleda Er. Det finns dopdräkter, som väntar, allting.

¹⁷¹ Medan vi nu håller våra huvuden böjda och sjunger: "Jag kan höra min. . ." Vi ska möta Dig.

ATT GÅ UTANFÖR LÄGRET SWD64-0719E
(Going Beyond The Camp)

Detta Budskap av Broder William Marrion Branham, ursprungligen framburet på engelska söndag kväll den 19 juli 1964 i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., har tagits från en inspelning på magnetband och tryckts oavkortat på engelska. Denna svenska översättning trycktes och distribuerades av Voice Of God Recordings.

SWEDISH

©2015 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright

Alla rättigheter förbehållna. Denna bok får skrivas ut på en hem-skrivare för personligt bruk eller för att delas ut gratis, som ett redskap för att sprida Jesu Kristi Evangelium. Denna bok får inte säljas, reproduceras i stor mängd, laddas upp till en webb-sida, lagras i datasystem, översättas till andra språk eller användas för att be om pengar utan uttrycklig skriftlig tillåtelse från Voice Of God Recordings®.

För ytterligare information, v. g. kontakta:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org